

Чемберленъ, Хъстънъ Стюартъ — Chamberlain, Houston Stewart — английски музикален писател-Вагнерианецъ, род. 9 септ. 1855 въ Портсмутъ, умр. 9 ян. 1927 въ Байройтъ; училъ при Ад. Ругардтъ въ Женева, живялъ въ Дрезденъ, Виена и Байройтъ. Писалъ: „Върху Лоенгрингъ“ (1885), „Езикътъ въ Тристанъ“, „Вагнеровата драма“ (1892), „Рихардъ Вагнеръ“ (1896) (монография), „Парсифалови приказки“ (1900), „Първите двадесет години на Байройтските изпълнения“ (1896). Освенъ това — „Основи на XIX в.“, „Сценични поеми“, „Кантъ“ и др. Ч. е билъ жененъ за Вагнеровата дъщеря Ева.

Чепница — наричатъ въ нѣкои български мѣста — рженица (гл. т.).

Червени, Венцелъ Францъ — Červený, Wenzel Franz — основател на знаменитата чешка фабрика за медни инструменти, носеща неговото име, род. 1819 въ Дубечъ (Чехия), умр. 19 ян. 1896 въ Кралови Храдецъ, въ който градъ основава 1842 своята фабрика, съществуваша и до сега, подъ името „Ч. и синове“, — чиито инструменти се ползуватъ съ голѣмо име. Ч. е подобрилъ вентилната система. Нашитѣ военни музика предпочитатъ, и сж снабдени, въ една значителна своя часть, съ инструменти отъ „Ч. и синове“.

Червето, Джакомо — собствено **Басеви** — Cervetto, Giacomo — бележитъ виолончелистъ, род. 1682 въ Италия, умр. 14 ян. 1783 въ Лондонъ, челистъ, и по-късно директоръ на театръ Drurylane въ Лондонъ, писалъ главно за чело: соли съ В. дивертименти за 2 чела, сонати за 3 чела, както и нѣща за флейта съ В., и триосонати за 2 цигулки и В.. Неговиятъ синъ **Джакомо Ч.**, сжщо превзходенъ виолончелистъ, род. 1757, умр. 1837, писалъ композиции за чело — соли съ басъ и дуети.

Черепнинъ, Александъръ Николаевичъ — значителенъ руски компонистъ-новаторъ и пианистъ, род. 8 ян. 1899, училъ при баща си и Соколовъ въ Петербургската консерватория, после при Й. Филиппъ въ Парижъ; 1921 напуша Русия, и концертира въ Европа и отвъд оке-

ана. Новото въ музиката на Ч. е употребата на една деветостепенна гама и интрапунктуса. Творби: една симфония и Magna Mater — за оркестъръ; увертюра, прелюдия и мистерия за камероркестъръ; два клавирконцерта; камерконцертъ за флейта, цигулка и оркестъръ, едно клавиртрио; два струнни квартета; единъ клавирквинтетъ, 4 сонати за виолончелъ и пиано, 12 прелудии „Добре настроенъ виолончелъ“ (въ 9 степенната негова гама), една соната, „Романтична сонатина“, 2 томати, „Канцона“ — и много други пиеси за пиано; нѣща за цигулка и виолончелъ съ пиано, и пѣсни; концертъ за цигулка, гамба, пиано и камероркестъръ (1931).

Черепнинъ, Николай Николаевичъ — компонистъ, (баща на горния), род. 15 май 1873 г. въ Петербургъ, възпитаникъ на тамошната консерватория, диригентъ въ Мариинския театръ въ Петербургъ, и после, на Дягилевия балетъ, директоръ на консерваторията въ Тифлисъ — (1918—21), а следъ това — се установява въ Парижъ. Творби: Симфонии, симфонични поеми: „Макбетъ“ и „Омагьосаното царство“, 6 пиеси по „Златната рибка“ на Пушкинъ, една увертюра и „Драматична фантазия“ — за оркестъръ; концертъ за пиано и оркестъръ, „Пѣсенъта на Сафо“ за сопранъ, женски хоръ и оркестъръ, „Лирическа поема“ за цигулка и оркестъръ; балети: „Нарцисъ и ехо“, „Маската на червената смъртъ“, „Дионисий“, „Руски приказки“, „Павилионътъ на Армида“, „Приказката за княгиня Улиба“, „Романсътъ на една мумия“ и „Ноктюрно“ (по Бородинъ); опери: „Сватъ“, „Ванка-канцлерътъ“ и „Бедността не е порокъ“, клавирни нѣща, хорове съ и безъ оркестъръ, пѣсни. Освенъ това, довършилъ е и преработилъ операта „Сорочински панаиръ“ отъ Мусоргски.

Черето, Шипионе — Cerreto, Scipione — теоретикъ и компонистъ, род. 1551 въ Неаполъ, писалъ: „Della pratica musica vocale e stromentale“ (1601), „Dell'arbor musicale“ (1608), „Dialogo harmonico“ — учебникъ по контрапунктъ (1631), и компониралъ 3-гласни мадригали.

Черкаръ ла нота, ит. cercar la nota — буквално = „търсене на нотата“;